

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ
вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

П О В І Д О М Л Е Н Н Я
про підозру

місто Миколаїв

07 липня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління Служби безпеки України в Херсонській області майор юстиції Фролова Вероніка Михайлівна, розглянувши матеріали досудового розслідування кримінального провадження, внесеного 19.08.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12022230000002989 за фактом вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України,

П О В І Д О М И В :

Терських Олені Олександрівні, 29.11.1983 року народження, громадянці України, уродженці смт. Любимівка Каховського району Херсонської області, яка зареєстрована за адресою: Херсонська область, Каховський район, смт. Любимівка, вул. Південна, 25, фактично проживає за адресою: Херсонська область, Генічеський район, м. Генічеськ, вул. 40 років перемоги, 7-а, кв. 51,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст.111-1 КК України, тобто в колабораційній діяльності – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про

нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи в порушення вимог п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівнозначним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканою.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною

і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98- ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1, 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статі 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішується питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132-134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території.

До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі – АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

22 лютого 2022 року президент РФ направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил (далі – ЗС) РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині ранку президент РФ публічно

оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

24 лютого 2022 року указом Президента України №64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» у зв'язку з військовою агресією РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» постановлено введення в Україні воєнного стану із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб. Зазначений Указ затверджений прийнятим Верховною Радою України Законом України від 24.02.2022 № 2102-ІХ.

У подальшому, воєнний стан неодноразово продовжувався, останній раз Указом Президента від 01.05.2023 № 254/2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні», який затверджено Законом України від 02.05.2023 № 3057, продовжено дію воєнного стану з 5 год. 30 хв. 20.05.2023 строком на 90 діб.

Так, 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та окупацію частин указаної території.

З 24.02.2022 більшу частину території Херсонської області захоплено військовослужбовцями ЗС РФ та на цей час вона знаходиться під окупацією держави-агресора, в тому числі Генічеський район Херсонської області.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована РФ територія України (далі – тимчасово окупована територія) – це частини території України, в межах яких збройні формування РФ та окупаційна адміністрація РФ встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування РФ встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації РФ.

Згідно ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України № 309 від 22.12.2022 всю територію Генічеського району включено до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих РФ, з 24.02.2022 по теперішній час.

Представники підконтрольних РФ самопроголошених органів узурпували виконання владних функцій держави на тимчасово окупованій території Генічеського району Херсонської області, здійснювали підбір кадрів для зайняття посад в незаконних самопроголошених органах, у тому числі із числа громадян України, які на той час перебували на вказаній тимчасово окупованій території. Кінцевою метою окупаційних органів є інтеграція та подальше

незаконне включення захопленої частини суверенної держави Україна до складу РФ. З цією метою представниками РФ на тимчасово окупованій території Херсонської області було створено ряд підпорядкованих, керованих та фінансованих РФ окупаційних органів влади, в тому числі так звану «військово-цивільну адміністрацію Херсонської області».

Так, указом окупаційного «голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» № 290-Р від 01.08.2022 створено так звану «Генічеську військово-цивільну адміністрацію Херсонської області».

У подальшому указом тимчасово виконуючого обов'язки голови окупаційної «військово-цивільної адміністрації Херсонської області» № 33-у від 29.08.2022 затверджено положення (далі – Положення) про незаконний орган виконавчої влади – «Генічеську військово-цивільну адміністрацію» (далі – ВЦА). Згідно з пунктом 1 Положення ВЦА є тимчасовим органом, створеним у відповідності до указу «голови військово-цивільної адміністрації Херсонської області» від 01.08.2022 № 290-р, Положенням про Військово-цивільні адміністрації Херсонської області, на конкретній території Херсонської області, для забезпечення безпеки та нормалізації життєдіяльності населення, правопорядку, участі у протидії диверсійним проявам і терористичним актам, недопущення гуманітарної катастрофи. ВЦА є Військово-цивільною адміністрацією першого рівня та здійснює на території так званого Генічеського муніципального округу Херсонської області повноваження виконавчих органів влади міського, селищних, сільських рад та інші повноваження, визначені Положенням.

Крім того, відповідно до пунктів 3, 4 Положення ВЦА здійснює свою діяльність у взаємодії з підрозділами ЗС РФ та федеральної служби військ національної гвардії, органами громадської безпеки, з підприємствами та державними установами, розміщеними територіально у зоні відповідальності ВЦА. У своїй діяльності ВЦА керується нормативними правовими актами Херсонської області, законами та нормативними правовими актами РФ в частині, яка не суперечить нормативним правовим актам Херсонської області.

Пунктами 6, 7 Положення передбачено, що безпосереднє керівництво ВЦА здійснює голова ВЦА, який призначається на посаду у встановленому порядку у відповідності з нормативними правовими актами Херсонської області, а також детально регламентовано повноваження голови ВЦА.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, мешканка м. Генічеськ Херсонської області Терських Олена Олександрівна, будучи громадянкою України, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше серпня 2022 року, перебуваючи на тимчасово окупованій ЗС РФ території України – у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області, діючи умисно, реалізуючи прямий умисел, з метою встановлення та утвердження окупації частини території України, співпраці з державою-агресором, надала згоду та добровільно зайняла керівну посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному державою-агресором на тимчасово окупованій території Генічеського району Херсонської області, а саме так званого «голови Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» (мовою оригіналу – «главы Генической военно-

гражданской администрации Херсонской области»).

Досудовим розслідуванням встановлено, що посада так званого «голови Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області», яку зайняла Терських О.О., була пов'язана з виконанням таких організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій на тимчасово окупованій РФ території Генічеського району Херсонської області:

- організація роботи ВЦА та здійснення керівництва її діяльністю;
- призначення на посаду та звільнення з посади посадових та службових осіб, інших працівників ВЦА у відповідності до затвердженого нормативним правовим актом Херсонської області реєстром посад згідно зі штатним розписом;
- здійснення повноважень розпорядника бюджетних коштів та отримувача бюджетних коштів в межах своїх повноважень;
- організація взаємодії та представлення військово-цивільної адміністрації у відносинах з органами публічної влади, організаціями та населенням;
- видання наказів та розпоряджень у межах своїх повноважень;
- взаємодія із ЗС РФ, органами внутрішніх справ, а також іншими спеціалізованими службами;
- здійснення інших повноважень з питань, віднесених до повноважень так званої «Генічеської ВЦА».

Так, реалізуючи повноваження так званого голови «Генічеської військово-цивільної адміністрації», Терських О.О. у період з серпня 2022 року по червень 2023 року, неодноразово в якості голови «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» організувала та брала участь у публічних заходах з питань, які належать до повноважень незаконного органу влади – так званої «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області», а також з нагоди державних свят РФ та інших урочистих заходів. Під час публічних виступів на таких заходах Терських О.О. неодноразово схиляла місцевих мешканців до формування позитивного образу держави-агресора та думки, що окупація Генічеського району та Херсонської області російськими збройними формуваннями має виключно позитивні зміни.

Зокрема, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше серпня 2022 року, перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області у приміщенні Генічеського будинку культури, Терських О.О. взяла участь в якості голови незаконно створеної «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» у так званому громадському форумі «Мы вместе с Россией».

Крім того, у невстановлений досудовим розслідуванням час, але не пізніше 28 серпня 2022 року, перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області, Терських О.О. в якості голови так званої «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» здійснила виступ з нагоди проведення так званого «референдуму» з питання входження Херсонської області до складу РФ.

Також, 11 та 15 жовтня 2022 року, виконуючи повноваження так званого «голови Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області», Терських О.О., перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області у приміщенні Генічеської районної державної адміністрації, організувала

та провела наради з питань підготовки до осінньо-зимового періоду, стану здійснення соціальних та пенсійних виплат та інших питань.

У подальшому 4 листопада 2022 року Терських О.О. з метою проведення паспортизації населення паспортами РФ, перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області у приміщенні Генічеського будинку культури на заході на честь так званого «Дня єдності», в якості голови незаконно створеної «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» організувала та провела видачу нествореним особам паспортів громадян РФ, а також прийняття ними присяги громадян РФ.

12 грудня 2022 року Терських О.О., перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області, взяла участь у заході з приводу «Дня конституції РФ», на якому публічно виступила в якості голови так званої «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області».

Крім того, у нествореній досудовим розслідуванням час, але не пізніше 25 грудня 2022 року, перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області у приміщенні кінотеатру, Терських О.О. в якості голови так званої «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» здійснила виступ з нагоди свята РФ.

Також, 12 червня 2023 року Терських О.О., перебуваючи у м. Генічеськ Генічеського району Херсонської області, взяла участь у заході з приводу так званого «Дня Росії», на якому публічно виступила в якості голови «Генічеської військово-цивільної адміністрації Херсонської області» з привітальною промовою.

Таким чином, Терських Олена Олександрівна підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України – колабораційна діяльність, тобто добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції**

Вероніка Михайлівна ФРОЛОВА

**ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник –
Заступник керівника
Генічеської окружної прокуратури
Херсонської області**

Вячеслав Володимирович СЛІДЗЮК

Одночасно підозрюваній Терських О.О. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
- 18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про

кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваному роз'яснені його права у порядку, передбаченому ч. 8 ст. 135 КПК України.

Захисник _____)

«___» годин «___» хвилин «___» _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
майор юстиції**

Вероніка Михайлівна ФРОЛОВА